

Til § 84

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 98, stk. 1, stk. 3 og 4.

I stk. 1, nr. 2, er dog tilføjet klageadgang for miljøministeren over kommunalbestyrelsernes afgørelser. Denne tilføjelse er begrundet i forslaget til § 35, der indeholder hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser om tilladelser og godkendelser skal indsendes til miljøministeren. Hermed sikres, at miljøministeren får mulighed for at vurdere, om afgørelserne skal påklages til Miljøklagenævnet. Den foreslåede ordning vil blive evalueret efter udløbet af den 2-årige overvågningsperiode, hvorefter der tages stilling til, om afgørelserne skal træffes uden statslig forhåndsgodkendelse.

Til den foreslåede § 84, stk. 1, nr. 3, bemærkes, at en kommune, ligesom efter miljøbeskyttelsesloven, kan påklage en anden kommunes afgørelse, i det omfang den anses at have en væsentlig, individuel interesse i afgørelsen, jf. f.eks. miljøministerens besvarelse af spørgsmål 22 til L 91, 2005.

Efter lovforslaget vil kommunalbestyrelserne fremover skulle træffe afgørelse i sager, hvor slutrecipienten er et vandområde eller et naturområde i en anden kommune. Miljøministeren vil i en kommende bekendtgørelse om godkendelse af husdyrbrug fastsætte regler om kommunernes samarbejde. Udgangspunktet er, at det er kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor anlægget ligger, der udfærdiger tilladelsen til eller godkendelsen af husdyrbruget. Hvis nogen af arealerne ligger i andre kommuner, har kommunalbestyrelsen samtidig en pligt til at høre kommunalbestyrelserne i disse kommuner. Kommunalbestyrelsen har herefter en pligt til at indføre de eventuelle vilkår, som en anden kommunalbestyrelse har vurderet nødvendige at fastsætte på de arealer, som ligger i denne kommune. Der vil dog kunne forekomme sager, hvor hverken anlæg eller arealer omfattet af en afgørelse efter denne lov er beliggende i samme kommune som slutrecipienten.

Miljøbeskyttelseslovens § 98, stk. 2, er ikke medtaget, da miljøministeren i medfør af forslaget alene træffer afgørelse i medfør af bestemmelsen i § 65 (call in samt overtagelse af godkendelses- og tilsynskompetence).

I stk. 3 foreslås, at sundhedsstyrelsen kan tillægges klageret i regler, der udstedes i medfør af loven, hvor miljøbeskyttelsesloven henviser til regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 16.

Den oprindelige bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 98, blev indsat ved lov nr. 358 af 6. juni 1991, og bestemmelsen er siden ændret ved lov nr. 355 af 2. juni 1999, lov nr. 545 af 24. juni 2005 samt ved lov nr. 569 af 24. juni 2005.

Til stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse svarer til miljøbeskyttelseslovens § 98, stk. 4.

Til § 85

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 99. Den oprindelige bestemmelse i § 99 stammer fra lov nr. 358 af 6. juni 1991, og bestemmelsen er siden ændret ved lov nr. 447 af 31. maj 2000, lov nr. 220 af 31. marts 2004 samt ved lov nr. 569 af 24. juni 2005.

Til § 86 - § 88

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 61 og § 62.

Bestemmelserne svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 100. Den oprindelige bestemmelse i § 100, stammer fra 1991-lovrevisionen (lov nr. 358 af 6. juni 1991) og er siden ændret ved lov nr. 447 af 31. maj 2000 hvor Århus-konventionen blev implementeret samt ved lov nr. 220 af 31. marts 2004. § 86 svarer til miljøbeskyttelseslovens § 100, stk. 1, § 87 til miljøbeskyttelseslovens § 100, stk. 2 og 3, og § 88 svarer til miljøbeskyttelseslovens § 100, stk. 5.

Det bemærkes dog, at lovforslaget ikke indeholder en bestemmelse svarende til miljøbeskyttelseslovens § 100, stk. 4, hvorefter lokale afdelinger af landsdækkende foreninger eller organisationer ikke har klageret. De lokale foreningers klageret efter planloven følger således med, når afgørelserne efter planloven (VVM og landzone) integreres i miljøgodkendelsen af husdyrbrug.

Til § 89

Bestemmelsen fastsætter, at en afgørelse som udgangspunkt skal indeholde en frist for, hvornår afgørelsen skal efterkommes. Der kan dog være særlige situationer, hvor afgørelsen bør efterkommes straks, og myndigheden har således hjemmel til at fravige udgangspunktet.

Bestemmelsen svarer til miljøbeskyttelseslovens § 91, stk. 2, jf. § 78, stk. 1, hvor den blev indsat ved lov nr. 358 af 6. juni 1991. Bestemmelsen i dette lovforslag er dog omformuleret således, at formuleringen fra miljøbeskyttelseslovens § 78, stk. 1 er indsat.